

ansete Mænd rundt omkring i hele Landet, og jeg synes, at disse Mænds Navne borger for, at vi ikke her bevilge Penge til noget, der ikke fortjener at støttes. Naar vi se den Beretning, som denne Forening har udgivet, forekommer det mig, at man maa indrømme, at her virkelig bliver udrettet noget for Pengene, og at det er et betydeligt Arbejde, der bliver udført: Jeg skal tillade mig at citere ganske enkelte Ting af den Beretning, Foreningen har udgivet. Saaledes skriver Læreren ved Sønder-Næraa ved Aarslev: „Boldspil og Leg have en ganske forunderlig Evne til at sætte Humør og Fart i alle, store og smaa.“ Og fra Odder Kommuneskole, hvor man har indført disse Lege, skrives der: „Eleverne interessere sig meget for Legene, de have dannet Foreninger, og de øve sig hver Dag; Legene fremme Elevernes Livlighed og Snarraadighed og bortjage Ligeegyldighed og Sløvhed.“ Jeg synes, det er udmærkede Vidnesbyrd. Dernæst er der en Præst, Pastor Torp, der skriver om denne Sag. Han siger, at det er en sand Fornøjelse at se Børnene færdes paa en Legeplads nu. Tidligere var det hele planløst og forvirret, men nu er der kommen Orden i det. Mange af Børnene stod tidligere kun som Tilskuere paa Legepladsen, men siden man har indført ordnede Lege, kunne alle tage Del deri, tidligere stod en Del af Børnene og saa til, indtil de kom til at fryse, de gik saa ind i Skolestuerne, hvor de enten opholdt sig i Træk eller forhindrede Stuerens Udluftning, medens de, efter at man nu har indført disse ordnede Lege, alle kunne tage Del i Legen, og saa kunne Skolestuerne imidlertid blive ordentlig udluftede. Det har ogsaa været mig en Glæde at se, hvorledes man paa Landet har indrettet Legepladser. F. Eks. i Lunde Skole ved Nørre-Nebel har man to Legepladser ved Skolen, den ene er 150 Meter lang og bred og anvendes til Fodbold, den anden er 90 Meter lang og 20 Meter bred. Dette vidner om, at man der har bragt betydelige Ofre fra Befolkningens Side. Disse Legepladser ere tagne fra Lærernes Skolelod . . . (*En Stemme*: Hvor var det?) . . . Det var i Lunde Skole ved Nørre-Nebel. Andre Steder, f. Eks. i Kistrup Skole paa Fyn, har man indrettet en Legeplads, som er 80 Meter lang og 50 Meter bred, og de Børn, der deltog i disse Lege, ere 35 Dreng og 42 Piger i en Alder fra 6—14 Aar. I Silkeborg har man grebet Sagen an med meget stor Interesse, der er dannet en Forening, som staar bag ved denne Sag, og som tæller 150 Medlemmer,

og der er ikke mindre end 210 Børn, som ere blevne underviste i 375½ Time. Vi se altsaa, at der fra privates Side, fra Forældrenes og fra Skolens Side virkelig gøres meget for at støtte denne Sag, saa det forekommer mig underligt, at Folketinget netop skal være den Faktor, der her griber hemmende ind ved ikke at ville være med til at give dette Tilskud; det, I have, siger man, kunne I faa Lov til at beholde, men ud over dette ville vi ikke gaa. Jeg beklager meget, at Udvalgets Flertal har stillet sig saaledes over for en virkelig god og nyttig Sag. Jeg takker, som sagt, de ærede Folketingsmænd, som have udtalt sig for denne Sag, og jeg vil haabe, at der er mange, der vil stemme for disse 2,500 Kr. — Vedrørende Kirken i Randers, synes det at være en Sag, som vil vække mere end almindelig Interesse. Der er allerede en hel Række Talere, som have udtalt sig mod denne Bevilling. Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (A. Nielsen) meddelte, at den Gang Bevillingen til Kirken i Aalborg var for, stod Socialdemokratiet alene, da var det kun os, der stemte imod. Det er mig en Glæde at se, at der er andre, som nu stille sig paa vor Side, idet der er to af det ærede Udvalgs Medlemmer, der staa sammen med mig om at nægte denne Bevilling. Grunden hertil er ganske sikkert den, at man frygter for de meget kostbare Konsekvenser, som denne Sag vil kunne føre med sig. Kuglen er begyndt at rulle oppe ved Aalborg, og den vil nu rulle ned langs med Østkysten til alle de større Byer der. Ovre i Odense har man ogsaa allerede begyndt at tænke paa en Kirke, og vi kunne være overbeviste om, at der vil blive stillet meget betydelige Krav til Statskassen. Den ærede Ordfører (J. C. Christensen) sagde i Gaar, at der staar i Grundloven, at Folkekirken skal støttes af Staten. Ja, det er ganske rigtigt, men ikke undtagen, hvor der er Trang dertil. Jeg er ikke i Princippet imod Kirker. Jeg har her i Tinget været med til at stemme for ikke saa ganske faa Kirker, naar jeg syntes det var forsvarligt. Jeg synes, man bør gøre det i saadanne Egne, hvor der bor en fattig Befolkning, og hvor Folk have milevidt til Kirkerne; der er det ganske naturligt at imødekomme Beboernes Ønsker og fra Statens Side at støtte dem til at faa opført de Kirker, de have Brug for. Her i Randers er Sagen imidlertid en helt anden, her er ingen Trang til Stede. Her staar en Forening, der allerede har samlet 50,000 Kr., og de ere i Stand til at opføre en Kirke for denne